

Rozhodnutie je právoplatné

dňom *14. júna 2010*
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

Najvyšší súd

1 Ds 16/2008

Slovenskej republiky – disciplinárny súd

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Renáty Janákovej v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. V O , sudkyňi Okresného súdu K , nar. , bytom v K , na ústnom pojednávaní dňa 14. apríla 2010, takto

r o z h o d o l :

I. JUDr. V O , nar. , sudkyňa Okresného súdu K , bytom v K , sa

u z n á v a v i n n o u ,

že vo veciach Okresného súdu K , sp. zn. 15 C 31/2008, 15 C 21/2008, 15 C 23/2004, 15 C 77/2008, 15 C 74/2006, 15 C 53/2008, 15 C 35/2006, 15 C 103/2006, nevyhotovila rozhodnutia v lehote stanovenej ustanovením § 158 ods. 4 O. s. p.,

t e d a

zavinene nesplnila povinnosti sudcu v zákonom stanovenej lehote vyhotovovať rozhodnutia,

t ý m s p á c h a l a

disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov,

za to sa jej ukladá

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov, a to **n a p o m e n u t i e**.

II. Disciplinárny senát podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov **z a s t a v u j e** disciplinárne konanie proti JUDr. V O , sudkyni Okresného súdu K , pre skutok, že

vo veci Okresného súdu K sp. zn. 15 C 345/2000, ktorá jej bola pridelená, v období od 31. decembra 2002 do 23. júla 2003 a v období od 18. septembra 2003 do 26. apríla 2004 konala so zbytočnými priet'ahmi,

p r e t o Ź e

návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Predseda Okresného súdu K ako navrhovateľ podal dňa 24. novembra 2008 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyni Okresného súdu K , JUDr. V O pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že 1/ vo veci Okresného súdu K , sp. zn. 15 C 345/2000, ktorá jej bola pridelená, konala so značnými zbytočnými priet'ahmi a 2/ vo veciach Okresného súdu K , sp. zn. 15 C 31/2008, 15 C 24/2008, 15 C 23/2004, 15 C 77/2008, 15 C 74/2006, 15 C 53/2008, 15 C 35/2006, 15 C 103/2006 nevyhotovila rozhodnutia v lehote stanovenej ustanovením § 158 ods. 4 O. s. p. Navrhol uznať sudkyňu vinnou a uložiť jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich – zníženie funkčného platu o 15 % na dobu troch mesiacov.

Disciplinárny súd vykonal dokazovanie výsluchom sudkyne JUDr. V O , bývalej obhajkyne sudkyne JUDr. J S M ,

oboznámením s písomným vyjadrením sudkyne zo dňa 15. januára 2009 a jeho prílohami č. 1 až 22. Ďalej sa disciplinárny súd oboznámil s podstatným obsahom spisov Okresného súdu K , sp. zn. 15 C 35/2006, 15 C 53/2008, 15 C 74/2006, 15 C 77/2008, 15 C 23/2004, 15 C 24/2008, 15 C 31/2008 a 15 C 103/2006 a na ústnom pojednávaní dňa 20. mája 2009 rozhodol tak, že disciplinárne konanie pre skutok 1/ podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov zastavil, pretože návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene a spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok 2/ sudkyňu JUDr. V O podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov oslobodil, pretože tento skutok nie je disciplinárnym previnením.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu 1 Ds 16/2008 zo dňa 20. mája 2009 podal navrhovateľ – predseda Okresného súdu K v zákonnej lehote odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako Disciplinárny súd Slovenskej republiky – odvolací senát svojím rozhodnutím, sp. zn. 2 Dso 5/2009, zo dňa 5. októbra 2009, podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov zrušil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu z 20. mája 2009, č. k. 1 Ds 16/2008-150 a vrátil vec disciplinárnemu súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

V odôvodnení rozhodnutia odvolací senát uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa pod bodom I/ výroku je predčasné a pre nedostatok dôvodov aj nepreskúmateľné. Dôvody, o ktoré opiera súd prvého stupňa svoje rozhodnutie, nemajú oporu v obsahu spisu a ani v dokazovaní vykonanom na ústnom pojednávaní. Záver o začiatku plynutia lehoty na podanie návrhu na disciplinárne konanie v zmysle § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov nepovažuje odvolací súd za správny. Lehota určená § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. nezačala plynúť len od odpovede oprávneného orgánu na sťažnosť na priedahy v konaní, vedenom pod sp. zn. 15C 345/2000, účastníka konania. Navrhovateľ nešpecifikoval žiadne konkrétne medziobdobie, v ktorom mala sudkyňa spôsobiť zbytočné priedahy, svojím návrhom ale vymedzil obdobie od pridelenia veci sudkyňi do podania návrhu na disciplinárne konanie, ktoré považuje za zbytočné priedahy v konaní, teda do 24. novembra 2008, kedy bol návrh doručený príslušnému súdu. K výkladu ustanovenia § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení

neskorších predpisov odvolací súd poznamenal, že definitívny záver o disciplinárnom previnení sudcu môže vysloviť po dokazovaní vykonanom zákonným spôsobom len nestranný a nezávislý tribunál (disciplinárny súd). Oprávnený orgán podaním návrhu na disciplinárne konanie vyjadruje svoje subjektívne hodnotenie zisteného skutkového stavu. Samotný návrh na disciplinárne konanie je vo svojej podstate obvinením sudcu z disciplinárneho previnenia. Oprávnený orgán v drvivej väčšine zisťuje skutkový stav na základe určitého podnetu (sťažnosť podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, konanie pred Ústavným súdom o sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, nález Ústavného súdu o porušení práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení práva na prejednanie vecí v primeranej lehote, správa o výsledku revízie podľa § 61 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov a podobne). Predseda súdu môže zisťovať skutkový stav aj na základe zákonom priznaných oprávnení (§ 53 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). O zbytočných prietáhoch v konaní sa oprávnený orgán dozvie, keď po vyhodnotení zisteného skutkového stavu (spravidla po vykonaní previerky spisu) nadobudne presvedčenie, že sudca vo veci koná so zbytočnými prietahmi. Tento moment môže (ale nemusí) byť totožný s momentom, kedy sa oprávnený orgán „dozvedel“ o disciplinárnom previnení. Oprávnený orgán totiž nemusí zbytočné prietahy považovať za disciplinárne previnenie, ale vec môže vybaviť inak a návrh na disciplinárne konanie nepodá. Lehota určená § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov nemôže začať plynúť odo dňa, kedy oprávnený orgán „mal a mohol vedieť“ o prípadných zbytočných prietáhoch. Záver súdu prvého stupňa o ustálení dňa, kedy začala plynúť v predmetnej veci lehota na podanie návrhu na disciplinárne konanie, nemá oporu v zákone. Z obsahu odpovede predsedu okresného súdu, Spr. č. 49/2008 zo 14. mája 2008, na sťažnosť účastníčky konania na prietahy v konaní, ale i z vyjadrenia k sťažnosti, Spr. č. 79/2008 zo 16. júla 2008, adresovanej Ústavnému súdu Slovenskej republiky, nevyplýva ani náznak hodnotenia súdneho konania ako konania poznačeného zbytočnými prietahmi zavinenými konajúcou sudkyňou. Z toho plynie, že oprávnený orgán sa o disciplinárnom previnení sudkyne nedozvedel najneskôr dňa 14. mája 2008, ako tvrdil súd prvého stupňa. Nie je sporné, že lehota určená § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov je zákonnou lehotou, z toho vyplýva, že jej zachovanie je súd povinný skúmať z úradnej povinnosti. S poukazom na skutkovú vetu návrhu na disciplinárne konanie musí súd prvého stupňa primárne ustáliť, či vôbec došlo k zbytočným prietahom zavinením zákonnej sudkyne v konaní vo veci Okresného súdu K , vedenej pod sp. zn. 15C 345/2000, ak áno, v akom období, ktoré zbytočné prietahy

môžu byť kvalifikované ako disciplinárne previnenie, kedy sa o ňom dozvedel oprávnený orgán, a teda, či podal návrh na disciplinárne konanie v zákonnej lehote. Na druhej strane z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený orgán (predseda súdu) zisťoval vo veci sp. zn. 15 C 345/2000 skutkový stav v roku 2008 najmenej dvakrát, o čom svedčí jeho stanovisko pod č. Spr. 49/2008 zo 14. mája 2008 a č. Spr. 79/2008 zo 16. júla 2008. Zo spisu ale nevyplýva, či po doručení dňa 29. októbra 2008 Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. IV ÚS 207/08-33, z 24. septembra 2008 boli zisťované nedostatky v celkovom postupe sudkyne od pridelenia veci.

Rešpektovanie princípu dvojinštančnosti neumožňuje odvolaciemu súdu nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa pri zisťovaní skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie. Lehota šiestich mesiacov je dostatočne dlhá na to, aby oprávnený orgán zistenia zo spisu vyhodnotil a prijal prípadné závery. Súd prvého stupňa nezisťoval, ako sa zmenil skutkový stav, ktorý bol podkladom pre podanie návrhu na disciplinárne konanie, od skutkového stavu zisteného ako podklad k stanoviskám č. Spr. 49/2008 zo 14. mája 2008 a č. Spr. 79/2008 zo 16. júla 2008. Z obsahu stanovísk totiž vyplýva, že oprávnený orgán nezistil zbytočné prieskumy v konaní, ale v návrhu na disciplinárne konanie už tvrdí úplne iný záver. Tieto zásadné rozpory v hodnotení zisteného skutkového stavu oprávneným orgánom sa súd prvého stupňa ani nepokúsil odstrániť, pretože zo zápisníc o ústnom pojednávaní vyplýva, že konal bez prítomnosti oprávneného orgánu, ktorý navrhol disciplinárne konanie. Len na základe riadne zisteného skutkového stavu zákonným spôsobom môže súd prvého stupňa zákonne a spravodlivo rozhodnúť o návrhu na disciplinárne konanie.

Vo vzťahu k druhému výroku napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa síce správne zistil skutkový stav, ale z neho odvodené závery sú neudržateľné. Súd prvého stupňa rozhodol v danej veci celkom formalisticky, svojvoľne a arbitrárne bez toho, že by tento výrok mal rozumný základ v obsahu spisu. Z dikcie ustanovenia § 158 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva jednoznačne povinnosť sudcu rozsudok vyhotoviť a odoslať do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia. Zákom určenú lehotu môže zo závažných dôvodov zmeniť rozhodnutím len predseda súdu v rámci zákonom zverenej právomoci. Lehotu určenú § 158 ods. 4 O. s. p. môže predseda súdu rozhodnutím len predĺžiť a nie skrátiť. Pre sudcu je primárna lehota určená zákonom v ustanovení § 158 ods. 4 O. s. p. bez ohľadu na to, či žiadosť o predĺženie lehoty podal alebo nie. Sudca nemá

zákonom automaticky priznané právo na predĺženie lehoty určenej § 158 ods. 4 O. s. p., teda samotné podanie žiadosti, bez ohľadu na dôvody žiadosti, nezbavuje sudcu do rozhodnutia predsedu súdu o predĺžení lehoty na vyhotovenie rozsudku povinnosti konať v lehote určenej § 158 ods. 4 O. s. p. Z dikcie zákona nevyplýva pre predsedu súdu povinnosť vydať aj iné rozhodnutie ako rozhodnutie o predĺžení lehoty. Z povahy veci ale možno ustáliť, že aj predseda súdu svojimi riadiacimi aktmi je povinný zabezpečiť transparentné prostredie na pracovisku pre organizáciu práce aj samotnými sudcami. Predseda súdu by teda mal bez zbytočného odkladu sudcovi oznámiť svoje stanovisko k žiadosti o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku, ak tak ale nespraví, pre sudcu platí lehota určená § 158 ods. 4 O. s. p. V prebiehajúcom konaní je povinnosťou a právomocou disciplinárneho súdu rozhodnúť o návrhu na disciplinárne konanie, ktorý bol podaný pre konkrétny skutok na konkrétneho sudcu. Disciplinárny súd ale nemá dostatok právomocí, aby posudzoval rozhodnutie predsedu súdu o žiadosti sudcu na predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku. Zákon túto formu rozhodnutia zveruje výlučne predsedovi súdu a pokiaľ činnosť predsedu súdu samotného nie je predmetom disciplinárneho konania, disciplinárny súd nemôže preskúmať správnosť postupu predsedu súdu pri posudzovaní žiadosti sudcu o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku. Skutočnosť, že súd prvého stupňa považuje dôvody sudkyne, na základe ktorých žiadala o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudkov, za legitímne a relevantné, neznamená, že tieto dôvody mal predseda súdu v rámci svojej autonómnej rozhodovacej činnosti považovať za závažné dôvody, na základe ktorých by predĺžil sudkyňi lehotu na vyhotovenie rozsudkov. Na tomto mieste odvolací súd poznamenal, že podľa zákona dôvody, na základe ktorých predseda súdu rozhodne o predĺžení lehoty na vyhotovenie rozsudku, musia byť závažné, a nie legitímne alebo relevantné. Stav veci a zákonu nezodpovedá ani spôsob hodnotenia činnosti vyššej súdnej úradníčky vo veci sp. zn. 15C 77/2008 so záverom, že postup v tejto veci nie je možné vyčítať sudkyňi. Tento záver podľa odvolacieho súdu nie je správny. Zodpovednosť štátu sa môže spojiť s nesprávnym postupom, ako aj s nečinnosťou, pričom štát znáša zodpovednosť nielen za nedostatky v postupe sudcov, ale aj za ďalšie osoby vstupujúce do konania v oficiálnom postavení. Aj takto zapríčinené nedostatky sa pripisujú sudcovi, ktorý je zodpovedný za prípravu veci a rýchle vedenie konania. Z toho vyplýva skutočnosť, že sudca je zodpovedný za prípravu veci a rýchle vedenie konania aj v prípade, ak do konania vstupujú ďalšie osoby v oficiálnom postavení. To znamená, že sudkyňa zodpovedá v plnom rozsahu aj za postup vo veci sp. zn. 15C 77/2008 a zodpovednosti za postup v tejto veci ju nezbavuje ani skutočnosť, že poverila vyššiu súdnu úradníčku prípravou konceptu rozsudku. Odvolací

súd nepovažoval za správny ani záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého „... by bolo vhodné, aby inštitút upravený v ustanovení § 158 ods. 4 O. s. p. bol využívaný aj na ochranu sudcov...“. Tento záver je hlbokým nepochopením zmyslu ustanovenia § 158 ods. 4 O. s. p. Toto ustanovenie nie je na ochranu sudcov, ale zabezpečuje ochranu práva účastníka konania na konanie bez zbytočných prietáhov a v primeranej lehote. Stav právnej neistoty, kvôli ktorej sa občan obrátil na orgán súdnej moci, je odstránený len právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím. Pre účastníka konania je vyhlásenie rozhodnutia len jedným (i keď podstatným) úkonom súdu smerujúcim k odstráneniu právnej neistoty. K tomu, aby medzi vyhlásením rozhodnutia a písomným vyhotovením rozsudku a jeho odoslaním neuplynula lehota neprimerane dlhá, zákonodarca určil konkrétnu lehotu na vyhotovenie a odoslanie rozsudku. Ustanovenie § 158 ods. 4 O. s. p. teda neslúži na ochranu sudcov, ale slúži na ochranu ústavného práva účastníka konania na konanie bez zbytočných prietáhov a v primeranej lehote. Súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov pri druhom skutku nepostupoval dôsledne, neuvážil všetky okolnosti prípadu, hodnotenie dôkazov je nelogické a z týchto dôvodov je napadnuté rozhodnutie v tejto časti neudržateľné.

Odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie trpí vadami v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., a preto ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a doplnenia, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázkach procesného aj hmotného práva.

Disciplinárny súd vykonal doplnenie dokazovania v intenciách zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho senátu sp. zn. 2 Dso 5/2009 zo dňa 5. októbra 2009 výsluchom navrhovateľa, sudkyne, obhajkyne sudkyne a oboznámením sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu K , sp. zn. 15 C 345/2000, ako aj zberného spisu k sp. zn. 15 C 345/2000.

Navrhovateľ na ústnom pojednávaní ku skutku 1/, uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, vypovedal, že je pravdou, že 14. mája 2008 bola jednou z účastníčok predmetného konania (15 C 345/2000) podaná sťažnosť na prietahy v konaní, ktorá bola predsedom súdu posúdená ako nedôvodná s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

Následne bola vo veci podaná ústavná sťažnosť, ktorá sa skončila doručením Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky dňa 29. októbra 2008, ktorý konštatoval porušenie práva sťažovateľov na prejednanie veci v primeranej lehote a každému zo sťažovateľov prísúdil finančné zadost'učinenie po 100 tisíc slovenských korún. Predseda súdu je povinný rešpektovať záver Ústavného súdu, a teda vychádzať aj z jeho skutkových zistení a s týmito sa stotožniť. Navrhovateľ ďalej poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, v ktorom ústavný súd rozobral jednotlivé obdobia a poukázal najmä na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky poukázal na neefektívnosť a nesústredenosť v danom konaní a vo vzťahu k tomu tak predseda všeobecného súdu nemôže nariadiť konkrétnej sudkyňi, ako má jednotlivé úkony vykonávať a či ich vôbec má alebo nemá vykonať. Navrhovateľ tiež vypovedal, že o neefektívnom konaní sudkyne sa dozvedel až doručením Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky. Obdobie, v ktorom by malo dôjsť k zbytočným priet'ahom zo strany sudkyne, navrhovateľ nevymedzil, avšak za začiatok plynutia premlčacej lehoty považoval doručenie Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, t. j. 29. októbra 2008. Vychádzajúc z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky je, podľa výpovede navrhovateľa, potrebné konštatovať priet'ahy spôsobené nesústredenosťou a neefektívnym konaním počas celého trvania sporu až do vydania Nálezu Ústavným súdom Slovenskej republiky dňa 24. septembra 2008. To je špecifikácia obdobia, ktoré vymedzuje navrhovateľ vo svojom návrhu ku skutku 1/ vo vzťahu k zbytočným priet'ahom, ktoré mala spôsobiť sudkyňa.

Vo vzťahu ku skutku 2/, uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, zotrval navrhovateľ na dôvodoch, pre ktoré neboli sudkyňi predĺžené lehoty na vyhotovenie rozsudkov, ktoré podrobne rozviedol vo svojom odvolaní zo dňa 28. júla 2009 (č. 1. 160 – 168). Konkrétne v mesiaci august 2008 sudkyňa čerpala 10 dní dovolenku, nápad v jej súdnom oddelení predstavoval 9 vecí a v uvedenom mesiaci rozhodla 10 vecí, z toho 5 rozsudkom a 5 uznesením. Ani v mesiacoch september a október 2008 podľa štatistických ukazovateľov nevyvinula sudkyňa žiadne mimoriadne pracovné úsilie, keď v mesiaci september 2008 rozhodla 18 vecí, z toho 16 rozsudkom a 2 uznesením pri odpracovaní plného počtu pracovných dní a v mesiaci október 2008 len 13 vecí, z toho 11 rozsudkom a 2 uznesením pri absencii na pracovisku z ospravedlniteľných dôvodov v rozsahu 10 dní. Z obsahu jednotlivých spisov, v ktorých bola podaná žiadosť o predĺženie lehôt, bolo navyše zistené, že sa jedná o skutkovo a právne nenáročné konania a rozhodnutia v nich neboli tiež nijako obsiahle. Pri objektívnom porovnaní s ostatnými sudcami zaradenými na rovnaký úsek

nebola sudkyňa ničím viac zaťažená a počet rozhodnutých vecí v jej súdnom oddelení sa pohyboval na úrovni priemeru. Práceschopnosť sudkyne trvala odo dňa 30. októbra 2008, teda začala v čase, keď šesť z ôsmich nenapísaných rozsudkov malo byť už vypracovaných a odoslaných. V piatich veciach bola žiadosť o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku vypracovaná sudkyňou až 31. októbra 2008, teda v čase práceschopnosti. Vzhľadom na termíny vyhlásenia rozsudkov (22. septembra 2008 až 1. októbra 2008), práceschopnosť sudkyne, ktorá trvala od 30. októbra 2008, v žiadnom prípade nemohla byť dôvodom na predĺženie lehôt na vyhotovenie rozhodnutí v konaniach, ktoré sú predmetom skutku 2/. Nie je povinnosťou predsedu súdu uvádzať dôvod nepredĺženia lehoty na vyhotovenie rozhodnutia, ale len dôsledne zvážiť závažnosť predložených argumentov obsiahnutých v predloženej žiadosti.

K osobe sudkyne sa navrhovateľ na ústnom pojednávaní vyjadril, že od doby podania návrhu až do 17. februára 2010 nie sú avizované žiadne nedostatky v písaní rozhodnutí, ktoré sú každý týždeň sledované dozornou úradníčkou na základe opatrenia predsedu súdu. Od podania návrhu taktiež nebola sudkyňa vedením súdu napomenutá ani upozorňovaná na nejaké nedostatky, ktoré by vedenie súdu zistilo v súvislosti s jej rozhodovacou činnosťou na Okresnom súde K . Hodnotenie sudkyne doplnil navrhovateľ písomne dňa 19. februára 2010 tak, že v období od podania návrhu na disciplinárne konanie proti sudkyňi (18. novembra 2008) do konania ústneho pojednávania (17. februára 2010) boli vo veciach, kde je zákonnou sudkyňou, podané 3 ústavné sťažnosti, 8 sťažností podľa ust. § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z., z ktorých 3 boli vyhodnotené ako dôvodné. Jedna sťažnosť, ktorá bola podaná Európskemu súdu pre ľudské práva, bola v uvedenom období doručená Okresnému súdu K na zaujatie stanoviska. Sudkyňa bola v období od 11. decembra 2008 do 8. marca 2009 práceschopná a následne jej v období od 6. apríla 2009 do 30. júna 2009 na základe opatrenia predsedu súdu č. 8/2009 neboli pridelené veci bežného nápadu, aby jej bol vytvorený dostatočný priestor na vykonanie úkonov vo veciach, ktoré boli pridelené späť do jej súdneho oddelenia po ukončení dlhodobej neprítomnosti. Za kalendárny rok 2009 bolo sudkyňou rozhodnutých 133 vecí.

Obhajkyňa sudkyne na ústnom pojednávaní ku skutku 1/ návrhu mala za to, že disciplinárny návrh trpí vadami, pretože nie je zrejmé, za aké zavinené konanie a v akom období mala sudkyňa podľa návrhu niesť zodpovednosť. Poukázala na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý nekonštatuje vo všetkých úkonoch sudkyne

priet'ahy a neefektívnosť, a ani samotný Ústavný súd Slovenskej republiky nevymedzil obdobie tzv. neefektívnosti. Dôkazné bremeno je na navrhovateľovi, aby preukázal zavinené konanie sudkyne vo vzťahu k priet'ahom, ale aj vo vzťahu k tzv. neefektívnym úkonom, ktoré by vznikli z objektívneho hľadiska a v čom vidí disciplinárne previnenie sudkyne. Trvala na tom, že navrhovateľ ako štátna správa súdov zistil po oboznámení sa s obsahom spisu (15 C 345/2000) už 14. mája 2008, ako koná sudkyňa v tejto veci, a tak mohol okamžite prijať opatrenia, že sudkyňa koná s priet'ahmi, pokiaľ by to konštatoval ako konanie zavinené. Podľa jej názoru skutok 1/ je premlčaný. V prípade, že by bol disciplinárny senát toho názoru, že skutok 1/ premlčaný nie je, mala za to, že v tomto konaní, kde rozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky o priet'ahoch, prípadne ak nejaké priet'ahy boli konštatované v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, nešlo o zavinené konanie sudkyne, resp. nekonanie s tým, že je potrebné vykladať záver ústavného súdu o priet'ahoch vo vzťahoch štát a účastníci. Okrem toho poukázala i na to, že v tomto období bola vo vzťahu k počtu nápadu vecí na Okresnom súde K situácia neúnosná.

Sudkyňa sa na ústnom pojednávaní ku skutku 1/ návrhu vyjadrila, že tento je premlčaný a zo strany navrhovateľa nebolo vymedzené obdobie, kedy mala konať so zbytočnými priet'ahmi. Okrem toho tiež uviedla, že vo veci vedenej pod sp. zn. 15 C 345/2000 boli ustanovení spolu štyria súdni znalci, keďže boli štyria poškodení a každému bolo potrebné ustanoviť znalca z konkrétneho odboru zdravotníctva. Zo spisu vidieť, aká bola chronológia úkonov pri doručovaní uznesenia, ale aj spisu jednotlivým súdnym znalcom. Prvé tri znalecké posudky boli podané, avšak problém bol pri doručovaní spisov konkrétnym súdnym znalcom. Pri štvrtom znaleckom posudku zo spisu vidno, že súdny znalec MUDr. O nepodal znalecký posudok v súdom určenej lehote, nasledovali urgencie zo strany súdu, problém bol aj v doručovaní a súdny znalec požadoval predĺžovanie lehoty na podanie znaleckého posudku. Úkony vykonávala vyššia súdna úradníčka, ktorá so znalcom aj komunikovala telefonicky a aj písomne. Voči postupu súdneho znalca MUDr. O bolo vypracované aj uznesenie o uložení poriadkovej pokuty, čo vyplýva zo zberného spisu, avšak toto nebolo vypravené z dôvodu, že súdny znalec sa dodatočne telefonicky ospravedlnil a požiadal o predĺženie lehoty. Napokon MUDr. O znalecký posudok aj podal, avšak so značným omeškaním. Čo sa týka posledného súdneho znalca MUDr. J, tento tiež požadoval niekoľkokrát o predĺženie lehoty zo zdravotných dôvodov, ako aj z pracovnej zaneprázdnenosti, avšak znalecký posudok je v štádiu rozpracovanosti po vyšetrení poškodenej účastníčky, takže nebol dôvod v tomto štádiu znaleckého posudku

zmeniť súdneho znalca MUDr. J , pričom sám požiadal o predĺženie lehoty do 31. mája 2010, k čomu súd za týchto okolností udelil súhlas s predĺžením lehoty do 31. mája 2010. Sudkyňa ďalej len podotkla, že vo veci bolo nariadených viac znaleckých posudkov, avšak spis mohol byť fyzicky k dispozícii vždy len jednému súdnemu znalcovi, takže zakaždým sa muselo počkať, kým ten konkrétny súdny znalec podá znalecký posudok, tento sa doručoval účastníkom na vyjadrenie, takisto došlo aj k vypracovaniu uznesenia o priznaní znalečného. Všetko sa doručovalo, správoplatňovalo a až tak sa mohol potom spis dostať k ďalšiemu súdnemu znalcovi.

Ku skutku 2/ návrhu sa sudkyňa vyjadrila tak, že podľa jej názoru práve disciplinárny senát má právo zhodnocovať tie okolnosti, pre ktoré predmetné rozhodnutia v zákonných lehotách včas nenapísala. Disciplinárny senát by mal preskúmať, či boli dôvody, pre ktoré neboli rozhodnutia napísané v zákonnej lehote. Sudkyňa zotrvala v celom rozsahu na svojom písomnom vyjadrení k návrhu, v ktorom sa vyjadrila ku skutku 2/ návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Zo spisu Okresného súdu K , sp. zn. 15 C 35/2006 disciplinárny súd zistil, že dňa 22. septembra 2008 bol vo veci vyhlásený rozsudok. Sudkyňa požiadala dňa 20. októbra 2008 o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia do 27. októbra 2008 a jeho vypravenie do 30. októbra 2008 z dôvodu, že lehota uplynie počas jej pobytu na rehabilitačnom pobyte, pričom z dôvodu pracovnej zaťaženia, aj vyhotovovania skorších rozsudkov, nebolo fyzicky možné to zvládnuť. Predseda súdu v zastúpení podpredsedníčky predĺženie lehoty dňa 28. októbra 2008 nepovolil (č. l. 100 p. v.). Rozsudok bol vyhotovený dňa 31. októbra 2008 a vypravený dňa 3. novembra 2008 (č. l. 101 p. v.). Právoplatnosť nadobudol dňa 25. novembra 2008.

Zo spisu sp. zn. 15 C 53/2008 disciplinárny súd zistil, že dňa 22. septembra 2008 bol vo veci vyhlásený rozsudok. Sudkyňa požiadala dňa 20. októbra 2008 o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia do 31. októbra 2008 a jeho vypravenie do 4. novembra 2008 z dôvodu, že lehota uplynie počas jej pobytu na rehabilitácii dňa 22. októbra 2008, z dôvodu vyhotovovania skorších rozsudkov a pracovnej zaťaženia v senáte, nie je fyzicky možné vyhotoviť všetky rozsudky do odchodu na rehabilitačný pobyt, pričom po návrate 3 dni – od 28. do 30. októbra 2008 pojednáva. Predseda súdu v zastúpení podpredsedníčky predĺženie lehoty dňa 28. októbra 2008 nepovolil (č. l. 50 p. v.). Rozsudok bol vyhotovený dňa

31. októbra 2008 a toho istého dňa aj vypravený (č. l. 53 p. v.). Právoplatnosť nadobudol dňa 21. novembra 2008.

Zo spisu sp. zn. 15 C 74/2006 disciplinárny súd zistil, že dňa 22. septembra 2008 bol vo veci vyhlásený rozsudok. Sudkyňa požiadala dňa 20. októbra 2008 o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia do 31. októbra 2008 a jeho vypravenie do 4. novembra 2008 z dôvodu, že lehota uplynie počas jej pobytu na rehabilitácii 22. októbra 2008, pričom z dôvodu pracovnej vyťaženia nebolo možné vyhotoviť všetky rozsudky zo septembra 2008 do odchodu na rehabilitačný pobyt a v dňoch 28. až 30. októbra 2008 po návrate 3 dni pojednáva. Predseda súdu v zastúpení podpredsedníčky predĺženie lehoty dňa 28. októbra 2008 nepovolil (č. l. 121 p. v.). Rozsudok bol vyhotovený dňa 4. novembra 2008 a vypravený dňa 5. novembra 2008 (č. l. 123 p. v.). Opätovná žiadosť sudkyne zo dňa 31. októbra 2008 o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia do 5. novembra 2008 z dôvodu úplnej pracovnej vyčerpanosti a následnej práceneschopnosti. Predseda súdu v zastúpení podpredsedníčky nesúhlasil s predĺžením lehoty dňa 6. novembra 2008 (č. l. 132 p. v.). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29. novembra 2008.

Zo spisu sp. zn. 15 C 77/2008 disciplinárny súd zistil, že dňa 24. septembra 2008 bol vo veci vyhlásený rozsudok. Dňa 20. októbra 2008 poverila sudkyňa prípravou rozsudku vyššiu súdnu úradníčku JUDr. D ako zastupujúcu vyššiu súdnu úradníčku do 24. októbra 2008 asistentke senátu 15 C predložiť (č. l. 58 p. v.). Vyššia súdna úradníčka spísala Úradný záznam, že spis na vypracovanie písomného vyhotovenia rozsudku jej bol predložený dňa 21. októbra 2008 (č. l. 59 p. v.). Dňa 24. októbra 2008 asistentka senátu 15C – E požiadala o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia do 30. októbra 2008 a jeho vypravenie do 3. novembra 2008 z dôvodu neprítomnosti sudkyne (pobyt na rehabilitačnom pobyte). Spis bol daný na vyhotovenie rozsudku zastupujúcej úradníčke JUDr. D dňa 21. októbra 2008, dňa 24. októbra 2008 bol vrátený bez napísaného rozhodnutia. Predseda súdu v zastúpení podpredsedníčky predĺženie lehoty dňa 29. októbra 2008 nepovolil (č. l. 60 p. v.). Rozsudok bol vyhotovený dňa 28. októbra 2008 a vypravený dňa 30. októbra 2008 (č. l. 61 p. v.). Právoplatnosť nadobudol dňa 25. novembra 2008.

Zo spisu sp. zn. 15 C 23/2004 disciplinárny súd zistil, že dňa 30. septembra 2008 bol vo veci vyhlásený rozsudok. Sudkyňa požiadala dňa 31. októbra 2008 o predĺženie lehoty

na vyhotovenie rozhodnutia do 15. novembra 2008 z dôvodu práceneschopnosti od 30. októbra 2008. Predseda súdu v zastúpení podpredsedníčky dňa 6. novembra 2008 nesúhlasil s predĺžením lehoty (č. l. 152a p. v.). Rozsudok bol vyhotovený dňa 7. novembra 2008 a vypravený dňa 12. novembra 2008 (č. l. 152 p. v.). Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť z dôvodu podaného odvolania, avšak odvolací súd – Krajský súd v K – rozsudok okresného súdu dňa 6. apríla 2009 potvrdil s poukazom na správne a výstižné dôvody uvedené v rozsudku súdu I. stupňa, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil.

Zo spisu sp. zn. 15 C 24/2008 disciplinárny súd zistil, že dňa 30. septembra 2008 bol vo veci vyhlásený rozsudok. Sudkyňa požiadala dňa 31. októbra 2008 o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia do 10. novembra 2008 z dôvodu práceneschopnosti od 30. októbra 2008. Predseda súdu v zastúpení podpredsedníčky dňa 6. novembra 2008 nesúhlasil s predĺžením lehoty (č. l. 119 p. v.). Rozsudok bol vyhotovený dňa 7. novembra 2008 a vypravený dňa 10. novembra 2008 (č. l. 120 p. v.). Právoplatnosť nadobudol dňa 13. decembra 2008.

Zo spisu sp. zn. 15 C 31/2008 disciplinárny súd zistil, že dňa 1. októbra 2008 bol vo veci vyhlásený rozsudok, po vyhlásení ktorého sa účastníci konania vzdali práva podať proti všetkým jeho výrokom odvolanie. Sudkyňa požiadala dňa 31. októbra 2008 o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia do 15. novembra 2008 z dôvodu práceneschopnosti od 30. októbra 2008. Predseda súdu v zastúpení podpredsedníčky dňa 6. novembra 2008 nesúhlasil s predĺžením lehoty (č. l. 40 p. v.). Rozsudok bol vyhotovený dňa 7. novembra 2008 a vypravený dňa 12. novembra 2008 (č. l. 41 p. v.). Právoplatnosť nadobudol dňa 5. decembra 2008.

Zo spisu sp. zn. 15 C 103/2006 disciplinárny súd zistil, že dňa 1. októbra 2008 bol vo veci vyhlásený rozsudok. Dňa 31. októbra 2008 požiadala sudkyňa o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia do 18. novembra 2008 z dôvodu práceneschopnosti od 30. októbra 2008. Predseda súdu v zastúpení podpredsedníčky dňa 6. novembra 2008 nesúhlasil s predĺžením lehoty (č. l. 175 p. v.). Rozsudok bol vyhotovený dňa 14. novembra 2008 a vypravený dňa 18. novembra 2008 (č. l. 176 p. v.). Právoplatnosť nadobudol dňa 10. decembra 2008.

V rámci doplnenia dokazovania zo spisu Okresného súdu K , sp. zn. 15 C 345/2000, disciplinárny súd zistil priebeh a stav súdneho konania tak ako ho konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom Náleze, sp. zn. IV. ÚS 207/08-33, zo dňa 24. septembra 2008 v časti II odôvodnenia (č. l. 11 – 14 disciplinárneho spisu).

Zo zberného spisu k sp. zn. 15 C 345/2000 Okresného súdu K disciplinárny súd nezistil iné skutočnosti ako tie, ktoré tvrdila sudkyňa vo svojej výpovedi. V zbernom spise sa nachádzali len urgencie na podanie znaleckého posudku vykonané v prevažnej miere vyššou súdnou úradníčkou súdneho oddelenia sudkyne a vypracované a nevypravené uznesenie o uložení poriadkovej pokuty súdnemu znalcovi MUDr. O . Taktiež sa tu nachádzala aj komunikácia súdu s naposledy ustanoveným súdnym znalcom MUDr. J .

Obhajkyňa sudkyne vo svojom záverečnom návrhu v celom rozsahu zotrvala na vyjadreniach k tomuto konaniu, najmä na písomnom vyjadrení sudkyne zo dňa 30. marca 2010 z č. l. 228 – 231 (disciplinárneho spisu) a navrhla rozhodnúť v zmysle petitu tohto písomného vyjadrenia. K bodu I. skutku navrhla, aby disciplinárny súd konanie zastavil podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z., keďže návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene (po uplynutí premlčacej lehoty). V prípade, ak disciplinárny súd dospeje k záveru, že návrh nebol podaný oneskorene, aby sudkyňu oslobodil podľa § 129 ods. 4 citovaného zákona, pretože jej nemožno disciplinárne previnenie preukázať (neodstránené vady návrhu), resp., že sa disciplinárneho previnenia nedopustila. K bodu II. skutku navrhla, aby disciplinárny súd sudkyňu oslobodil podľa § 129 ods. 4 citovaného zákona z dôvodu, že sa nedopustila disciplinárneho previnenia.

Sudkyňa sa v poslednom slove vyjadrila, že sa necíti byť vinná zo žiadneho disciplinárneho previnenia, trvala na všetkých svojich písomných vyjadreniach a žiadala, aby bola spod návrhu na disciplinárne konanie v celom rozsahu oslobodená. Uviedla tiež, že je workoholik, pracuje do neskorých hodín, aj cez soboty a nedele a nevie, prečo práve ju si navrhovateľ vybral, keď aj iní sudcovia Okresného súdu K mali ústavné nálezy, v ktorých sa konštatovalo, že súd konal s priet'ahmi. Dokonca si nevie vysvetliť postup navrhovateľa, prečo, ak zistil nejaké nedostatky, ich s ňou neprejednal a neposkytol jej nejakú lehotu na odstránenie nedostatkov. Jej morálne a charakterové vlastnosti jej nedovoľujú čokoľvek porušiť, a to nie ešte neplniť si povinnosti sudcu.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Podľa § 117 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, za disciplinárne previnenie disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení: napomenutie.

Vyhodnotením dôkazov jednotlivo, aj v ich vzájomnej súvislosti dospel disciplinárny súd k názoru, že skutok uvedený pod bodom I/ výroku tohto rozhodnutia sa stal, to znamená, že sudkyňa vyhotovila vo všetkých uvádzaných veciach rozhodnutia po lehote stanovenej v ustanovení § 158 ods. 4 O. s. p. Vo veci sp. zn. 15 C 35/2006 bol rozsudok vyhlásený dňa 22. septembra 2008 vyhotovený dňa 31. októbra 2008, t. j. 9 dní po lehote; v sp. zn. 15 C 53/2008 bol rozsudok vyhlásený dňa 22. septembra 2008 vyhotovený dňa 31. októbra 2008, t. j. 9 dní po lehote; v sp. zn. 15 C 74/2006 bol rozsudok vyhlásený dňa 22. septembra 2008 vyhotovený dňa 4. novembra 2008, t. j. 13 dní po lehote; v sp. zn. 15 C 77/2008 bol rozsudok vyhlásený dňa 24. septembra 2008 vyhotovený dňa 28. októbra 2008, t. j. 4 dni po lehote; v sp. zn. 15 C 23/2004 bol rozsudok vyhlásený dňa 30. septembra 2008 vyhotovený dňa 7. novembra 2008, t. j. 8 dní po lehote; v sp. zn. 15 C 24/2008 bol rozsudok vyhlásený dňa 30. septembra 2008 vyhotovený dňa 7. novembra 2008, t. j. 8 dní po lehote; v sp. zn. 15 C 31/2008 bol rozsudok vyhlásený dňa 1. októbra 2008 vyhotovený dňa 7. novembra 2008, t. j. 6 dní po lehote a v sp. zn. 15 C 103/2006 bol rozsudok vyhlásený dňa 1. októbra 2008 vyhotovený dňa 14. novembra 2008, t. j. 13 dní po lehote. Vo všetkých veciach, s výnimkou spisov, sp. zn. 15 C 23/2004 a 15 C 24/2008, v ktorých boli rozsudky vyhlásené dňa 30. septembra 2008, sudkyňa požiadala pred uplynutím zákonnej 30-dňovej lehoty o predĺženie lehoty na ich vyhotovenie. A takisto vo veci sp. zn. 15 C 77/2008, kde bol rozsudok vyhlásený dňa

24. septembra 2008 – poverila dňa 20. októbra 2008 prípravou rozsudku vyššiu súdnu úradníčku.

Disciplinárny súd bol toho názoru, riadiac sa právnym názorom odvolacieho senátu, ktorým je viazaný, že sudkyňa zavinene nesplnila svoju povinnosť sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito – v zákonom stanovenej lehote vyhotovovať rozhodnutia (§ 158 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku). Aj keď sudkyňa vo všetkých veciach, s výnimkou spisov, sp. zn. 15 C 23/2004 a 15 C 24/2008, požiadala o predĺženie lehoty na ich vyhotovenie pred uplynutím zákonnej 30-dňovej lehoty a predseda súdu jej žiadostiam nevyhovel, nezbavilo ju to povinnosti vyhotoviť rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Disciplinárny súd nie je oprávnený posudzovať závažnosť dôvodov sudkyne na predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutí, pretože takáto právomoc je zo zákona zverená predsedovi súdu. Keďže predseda súdu vo všetkých veciach nerozhodol inak, platí dikcia zákona, že rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia (§ 158 ods. 4 O.s.p.). Napokon predseda súdu ako navrhovateľ v odvolacom disciplinárnom konaní podrobne rozobral tak objektívne, ako aj subjektívne dôvody na strane sudkyne a zdôvodnil, prečo v prípade sudkyne závažné dôvody na predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutí nevidel a nerozhodol inak.

Disciplinárny súd bol tiež toho názoru, že sudkyňa si mala zorganizovať prácu vo svojom súdnom oddelení tak, aby zákonnú 30-dňovú lehotu na vyhotovenie vyhlásených rozhodnutí dodržala, čo však neurobila, a preto disciplinárny súd považoval jej konanie za zavinené nesplnenie si povinností sudcu - v zákonom stanovenej lehote vyhotovovať rozhodnutia.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov dospel disciplinárny súd k záveru, že skutok, ktorý sa stal pod bodom I/ výroku tohto rozhodnutia, je disciplinárnym previnením, a preto uznal sudkyňu vinnou zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za disciplinárne previnenie, zo spáchania ktorého uznal disciplinárny súd sudkyňu vinnou, jej podľa § 117 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uložil disciplinárne

opatrenie – napomenutie, pričom pri jeho ukladaní prihliadal najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia (§ 117 ods. 8 citovaného zákona). Disciplinárny súd vzal do úvahy skutočnosť, že sudkyňa podala žiadosti o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutí, snažila sa ich urýchlene vypracovať (urobila tak len niekoľko dní po uplynutí zákonnej lehoty) a nevypracovanie rozhodnutí v zákonnej lehote nespôsobilo účastníkom konania žiadnu ujmu (ku dňu rozhodovania disciplinárnym súdom boli všetky veci právoplatne skončené). Disciplinárny súd prihliadol aj na osobu sudkyne, ktorá v justícii pracuje od roku 1991 a doposiaľ nebola disciplinárne stíhaná a navrhovateľ sa tiež vyjadril, že od podania návrhu na začatie disciplinárneho konania nie sú vo vzťahu k sudkyňi avizované žiadne nedostatky v písaní rozhodnutí.

Podľa § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní (§ 116 ods. 2 písm. e/), najneskôr do štyroch rokov od ukončenia tohto konania.

Podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, disciplinárny senát bez ústneho pojednávania konanie zastaví, ak bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný oneskorene alebo vzatý späť.

Pri rozhodovaní o skutku uvedenom v bode II/ tohto rozhodnutia sa disciplinárny súd riadil právnym názorom a pokynmi odvolacieho senátu uvedenými v jeho rozhodnutí, sp. zn. 2 Dso 5/2009, zo dňa 5. októbra 2009. Podľa názoru odvolacieho senátu, s poukazom na skutkovú vetu návrhu na disciplinárne konanie musí súd prvého stupňa primárne ustáliť, či vôbec došlo k zbytočným priet'ahom zavinením zákonnej sudkyne v konaní vo veci Okresného súdu K vedenej pod sp. zn. 15 C 345/2000, ak áno, v akom období, ktoré zbytočné priet'ahy môžu byť kvalifikované ako disciplinárne previnenie, kedy sa o ňom dozvedel oprávnený orgán, a teda, či podal návrh na disciplinárne konanie v zákonnej lehote.

V priebehu disciplinárneho konania (po zrušení a vrátení veci disciplinárnemu súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie) na ústnom pojednávaní konanom dňa 17. februára 2010, sa navrhovateľ vyjadril, že vychádzajúc z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky je potrebné konštatovať priet'ahy spôsobené nesústredenosťou a neefektívnym konaním počas celého trvania sporu až do vydania Nálezu Ústavným súdom Slovenskej republiky dňa 24. septembra 2008. Takto špecifikoval navrhovateľ obdobie vo vzťahu k zbytočným priet'ahom, ktoré mala spôsobiť sudkyňa.

Disciplinárny súd, riadiac sa právnym názorom odvolacieho senátu, ustálil, že k zbytočným priet'ahom zavinením zákonnej sudkyne v konaní vedenom na Okresnom súde K pod sp. zn. 15 C 345/2000, došlo v období od 31. decembra 2002 do 23. júla 2003 a v období od 18. septembra 2003 do 26. apríla 2004, tak ako to zistil Ústavný súd Slovenskej republiky a odôvodnil vo svojom Náleze, sp. zn. IV. ÚS 207/08-33, zo dňa 24. septembra 2008. Okrem uvedených období krátkodobej nečinnosti okresného súdu ústavný súd konštatoval, že napadnuté konanie bolo poznačené predovšetkým neefektívnosťou a nesústredenosťou jeho činnosti. Dvoma uzneseniami okresného súdu z 26. apríla 2004, t. j. takmer po siedmich rokoch od začiatku konania, bolo nariadené znalecké dokazovanie prostredníctvom štyroch znalcov z odborov stomatochirurgie, gynekológie, ortopédie a pediatrie, ktorým bola určená lehota na predloženie znaleckých posudkov „40 dní od prevzatia uznesenia aj s vyúčtovaním znalečného“. Po viac ako štyroch rokoch od ustanovenia znalcov, boli s omeškáním okresnému súdu predložené tri znalecké posudky a 9. júla 2008 dala zákonná sudkyňa pokyn, aby súdnemu znalcovi MUDr. A J , CSc., bol v zmysle uznesenia z 26. apríla 2004 predložený spis „na vypracovanie znaleckého posudku týkajúceho sa trvalých následkov u žalobkyne v prvom rade“. Takýto postup okresného súdu považoval ústavný súd za nesústredený a neefektívny a poukázal aj na to, že okresný súd napriek tomu, že ustanovení znalci nepredkladali znalecké posudky v určených lehotách, nevyužil ani v jednom prípade poriadkové opatrenia v zmysle § 53 O. s. p. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 207/08-33 zo dňa 24. septembra 2008 bol navrhovateľovi doručený dňa 29. októbra 2008.

Podľa názoru disciplinárneho súdu, zavinením sudkyne došlo k zbytočným priet'ahom v konaní v období od 31. decembra 2002 do 23. júla 2003 a v období od 18. septembra 2003 do 26. apríla 2004, kedy došlo k ukončeniu tohto jej konania, a nie ako vymedzil navrhovateľ,

t. j. od 30. októbra 1997, kedy bola vec opatrením predsedu súdu pridelená na prerokovanie a rozhodnutie inej zákonnej sudkyne (JUDr. V O), do 24. septembra 2008, kedy o ústavnej sťažnosti rozhodol ústavný súd. Po 26. apríli 2004 neboli sudkyne v disciplinárnom konaní preukázané zbytočné prietahy ňou zavinené, ktoré by napĺňali pojmové znaky disciplinárneho previnenia. Sudkyňa po 26. apríli 2004 vykonávala vo veci úkony spojené s nariadením znaleckého dokazovania štyrmi súdnymi znalcami. Neefektívne a nesústredené konanie sudkyne (ako tvrdí navrhovateľ) nepovažoval disciplinárny súd za zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudkyne, pretože zavinenie je vnútorný psychický stav disciplinárne obvineného sudcu k podstatným zložkám disciplinárneho previnenia. Zavinenie ako úmyselné, aj nedbanlivostné je založené na zložke vedomostnej a vôľovej. Zložka vedomosti zahrňuje vnímanie človeka, t. j. odraz predmetov procesov a javov, ktoré vnímal prv alebo ku ktorým dospel svojim úsudkom na základe vedomostí a skúseností. Zložka vôle zahrňuje predovšetkým chcenie alebo uzrozumenie (u úmyselného zavinenia), u vedome nedbanlivostného zavinenia potom spoliehanie sa bez primeraných dôvodov, že k porušeniu, či ohrozeniu záujmov chránených zákonom nedôjde. U sudkyne sa nepodarilo preukázať, že by bola naplnená aj vôľová zložka jej konania. V súdnom oddelení sudkyne bolo v roku 2003 nevybavených 738 vecí, nerozhodnutých 592 vecí a v roku 2004 nevybavených 621 vecí, nerozhodnutých 475 vecí, takže pri vybavovaní tohto množstva vecí nemohla zavinené nekonať.

Pri úvahách o uplynutí objektívnej lehoty na podanie návrhu oprávnenej osoby, ktorá je Zákonom o sudcoch č. 385/2000 Z. z. v ustanovení § 120 ods. 7 veta prvá kogentne ustanovená v trvaní štyroch rokov, sa disciplinárny senát per analogiam za použitia Trestného poriadku zaoberal ustanovením § 63 Tr. por., kde je výslovne uvedené počítanie lehôt podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

Podľa § 63 ods. 4 Trestného poriadku, lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

Z odseku 4 citovaného ustanovenia vyplýva, že lehoty podľa týždňov, mesiacov alebo rokov a ich uplynutie sa počítajú tak, že koniec lehoty pripadá na deň, ktorý sa číselne

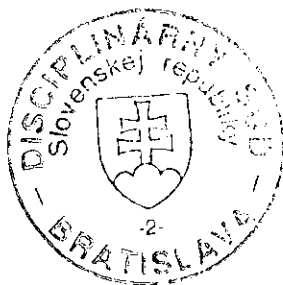
zhoduje s dňom určujúcim začatie lehoty a pokiaľ pripadá na deň pracovného pokoja alebo voľna, pokladá sa za posledný deň lehoty najbližší budúci pracovný deň.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil, že u sudkyňi zavinené konanie, ktoré malo za následok priet'ahy v súdnom konaní, bolo ukončené dňa 26. apríla 2004. To znamená, že 26. apríla 2004 bol pracovný deň (pondelok), kedy začala plynúť štvorročná lehota a 26. apríla 2008, kedy skončila lehota podľa § 63 ods. 4 Tr. por., ktorý sa číselne zhoduje s dňom, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty, bola sobota – deň pracovného voľna, takže posledný deň lehoty bol najbližší budúci pracovný deň, t. j. 28. apríla 2008 (pondelok). Štvorročná lehota na podanie návrhu v skutku pod bodom II/ tohto rozhodnutia tak uplynula dňa 28. apríla 2008.

Vzhľadom na to, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný po uplynutí štyroch rokov od ukončenia konania sudkyne na pošte dňa 20. novembra 2008 a doručený disciplinárnemu súdu dňa 24. novembra 2008, teda oneskorene, rozhodol disciplinárny súd tak, že disciplinárne konanie pre skutok uvedený v bode II/ tohto rozhodnutia ako oneskorene podaný zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

Bratislava 14. apríla 2010

JUDr. Karol K u č e r a , v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Vypracovala: JUDr. Anna Pikulová

Za správnosť vyhotovenia: D M